

Letterlijk overgenomen van geschreven tekst; tussen rechte haken latere toevoegingen:

Was om 09:30 als eerste in het startgebied. Heb Kees nog gezocht in de rietkraag, dus toen maar anker uitgegoot, reglementair inclusief ankerbol. Kon geen enkele wind zien of meten. Dus wat doe je dan? Een paar anderen hesen hun zeilen en vingen ook geen wind. De vaaropdracht had als motto "... als je maar doorgaat!" en dat gaf de burger moed. Het kroop nauwelijks vooruit, maar je zeilt. Spinnaker erbij en een half uurtje later ging ik over de 5 knopen! Dat duurde echter niet lang. Note to self: grotere spinnaker nodig. De vraag is of, en hoe, we over het Enkhuizerzand gaan. De X-it liep er kennelijk al op, en is nu om aan het zeilen. AIS doet je beter voelen want iedereen loopt niet meer dan een knoop nu. 11:40 nu maar middagpasta aan het koken. Moet ook gebeuren. Gegijpt. Baro 1030. Frits kwam vlak achterlangs zeilen, maar ik was was nog bezig met spi gijpen dus vergat actiefoto te maken. Snelheid kreeg ik niet boven de 0.5 knoop, en de vraag rijst: wat zou het zonde zijn om straks als de wind toeneemt, ik een verplichte rust moet nemen? Dus even voor 4 uur anker uitgegoot en direct slaapje gepakt. 18:20 Zojuist weer anker-op gegaan. Het leek alsof er wat meer wind stond maar dat was een beetje wensdenken. Ik krijg er nog geen knoop uitgeperst. Accu gaat het niet de hele nacht uithouden, dus ik zal wat stroom moeten gaan draaien. Een ding: de wind is wel stabiel, 225 dus boot + stuurautomaat komen er alleen wel uit. Schoon schip gemaakt en wat boterhammetjes gegeten. 20:15 Ik denk dat het de Element is die ik op 2 uur (over stuurboord) heb; z'n heklicht. Het enige dat je hoort is de stuurautomaat. 1,2 knoop op de GPS, whoop whoop! De trackers heb je niks aan zo middenop 't IJsselmeer; als je zelf al internet hebt hier, dan nog is de tracker-data van anderen vaak al uren oud. 20:35 eindelijk weer boven de 2 knopen op de GPS. 10° opgeloeft. Het was nodig om de accu te laden dus ben nu stroom aan het draaien. Apart om je eigen diesel-stank te moeten ruiken. Positie 21:55 tussen EZ-B en EZ-A, 1,25NM van EZ-B af. Bweuh wat een stank. Ook helemaal niet goed om onbelast toeren te draaien. 22:00 motor maar weer uit. We lopen 60° aan de wind over BB. 22:45 Wind nu 5kts uit 235°, met infucker fok wat dicht getrokken en we lopen nu 2,3 knopen! 23:10 Voorbij EZ-B 2,7 kts. 01:45 Hebben een tijdje > 3kts gedaan maar zitten daar weer onder, wind komt uit 260° met 8 knopen, dus we hebben een windhoek van ca 50°. Net voorbij WV16. Gains [van de pypilot] weer terug aangepast.

03:45 Om 03:09 haven Den Oever ingevaren. Sluis zou pas om 06:00 weer draaien dus aangelegd op de wachtsteiger naast wat later Deinumeid bleek te zijn. Vlak daarna kwam de Janneke ook aan. Wekker gezet om 05:45

09:20 Was om 06:00 uur klaar, maar er was niemand anders dus ik kon alleen geschut worden. Aan de andere kant even binnen de haven nog aangelegd om zeilen + boeienlichtjes in orde te krijgen, maar bij het naar buiten gaan bleek dat ik een kapitale fout had gemaakt door HW en LW om te wisselen, dus ik had ook de stroom (naast de wind) nog tegen in het begin van het Visjagersgaatje. Dus anker uitgegoot onder Kaap Banaan en lekker doorgeslapen. Daarna eieren met spek + verse thee, en toen de kentering zich aandiende om ca. 10:50 uur naar buiten gegaan. De eerste meters vielen tegen met veel golven maar eenmaal buiten was het klap na klap direct raak en ging de stroom ook een handje helpen. Werd al rap achter gelaten door andere zeilers maar helemaal niet ontevreden toen ik in Den Helder aankwam. Op verzoek van de VC het grootzeil buiten de haven gestreken maar de fok toch pas ingerold na de havenbakens. Vluchtige gesprekjes bij de KMJC en men was weer snel weg. Ik heb hier even zitten piekeren want buitenom naar Vlieland zou ik niet redden voor donker en de golfhoogte in het Stortemelk was daar nu al arelaxed. Maar binnendoor via het Scheurrak is niet bezield en bovendien onverlicht. Via Harlingen te gaan is te ver en dus uitpuittend – in negatieve zin. Besloten om te ankeren op het Wad: Scheurrak in te gaan totdat het donker is en dan morgen verder als [wanneer] de wind is gedraaid. Op de Texelstroom zeilde ik op

met de Selah – hij onder de hoge wal, ik vlak tegen de platen, allebei om de tegenstroom te ontwijken. Maar hij had daar minder wind, en ik moest omvaren [voor een ondiepte] tegen de stroom in. Ik zeil op de infraroodkaarten maar was vergeten er goed op te kijken!

Na een omweg kwamen we elkaar haaks tegen: ik onder spi richting Scheurrak; hij stilgevallen. Het Scheurrak doet zijn naam eer aan, zeker nu met springtij staat er meer dan 3 knopen stroom, en de boeien klateren als bergbeekjes in de stroming. Bruinvissen gezien! Mijn eerste keer. Was aan het handsturen in 1Bft onder de spi – je hoort dan vrijwel niks op het wad. Speciaal moment. In de schemering waren de blinde boeien nog wel zichtbaar, maar toen anker uitgegoid in 4 meter water. Vroeg me nog af hoe ik het anker moest ‘zetten’ zonder de motor, maar daar zorgde de stroming wel voor! Het is acht uur ’s avonds. Geen mobiel bereik hier. Wat gekookt, en lekker in slaap gevallen. Hier tussen de bankjes geen golfjes. Half zes werd ik wakker door klotsen; er was een kentering gaande en de golven sloegen onder de geveegde kont. Roer andersom vast gezet en weer geslapen. 07:00 ging de wekker maar Morpheus’ grip was te sterk. Pas om kwart voor 8 kom ik er uit en als ik om 07:55 mijn laarzen aantrek gaat het ankeralarm af. Mooie timing! Waarschijnlijk moet het anker zich opnieuw zetten nu na de kentering de stroom door gaat zetten. Gisteravond [bij de vorige kentering] geen last van gehad! Om 08:08 op pad, en in alle rust het Inschot ingespoeld. Bij de IN9 klaargemaakt voor spinnaker, en dat had wat voeten in aarde. Maar uiteindelijk is het het dubbel en dwars waard want ik schiet langs het mosselveld met 6 knopen [over de grond, tegen de stroom] op bijna halve wind. Hier neem ik een afsnijding op het Franse Gaatje, want dat kan nu met het tij en het Franse Gaatje is zelf niet bezeild. Ik had dit doorsteekje onlangs nog geoefend, [maar nu gaat mijn bilge-alarm af, stopt de plotter met de weergave van de infraroodkaarten, dus is het niettemin weer een interessante passage]. No way dat ik [van hier] over de richel zou gaan op de heenweg. [Aangekomen voor de haven klem ik mijn telefoontje op het zonnepaneel om te filmen hoe ik op de zeilen de smalle haveningang door ga, maar net op dat moment is de storage vol. Duh.]

Op Vlieland is alles dicht, dus ik neem de selfie en maak op de boot eieren met spek. Terug is de Vlielanderbalg niet meer bezeild, dus ik zal terug naar Harlingen toch via de Vliestroom moeten. Ik dacht hem lekker af te gaan snijden, maar noord van de Richel zie ik een paar enorme rollers pal voor me binnenrollen en kapotslaan. Ik wijk dus een stukje uit naar BB maar dat is een pal voor de windse koers, dus ik draai nog wat meer door. Voor dat ik het weet zit ik toch midden in de geul en kom ik echt nauwelijks meer vooruit met ruim 3 knopen tegen. Dus ik dacht, ik maak een klapje terug naar de rand, maar a) daar raak ik een half uur zeilen mee kwijt, en b) daar schiet ik niks mee op, want over die platen stroomt het ook met 3 knopen tegen. Stroom tegen = langs de randjes zeilen, maar als je op moet kruisen dan kan dat niet! Bij het Pannengat ben ik letterlijk uren bezig geweest op te kruisen in een smalle baan met minder stroom. Een keer vastgelopen en toen de motor in z’n achteruit gezet; dat is te zien op de track waarschijnlijk. De wind draaide daarna naar ZO en dat was gunstig voor de Boontjes, maar niet voor de Pollendam. Het leek net goed te gaan, maar bij het indraaien van de Pollendam wijzigde niet alleen de windhoek maar ook de stroomrichting, dus ik heb uiteindelijk langs de Pollendam een paar klapjes moeten maken. Het was helemaal niet zo erg, en bovendien had ik die middag goed kunnen oefenen in het overstag gaan!

Om 20:00 of zo in Harlingen een paar uur mogen slapen aan de wachtsteiger. Wekker gezet om 00:45 en toen met de stroom mee door de Boontjes, ook weer slechts een paar klapjes moeten maken. Om 03:15 bij de sluis, en die was even bezet voor ‘reparaties aan de brug’; of ik even standby wilde blijven voor een half uur tot een uur. Geen probleem, dus ik laat de radio bij staan, draai de motor om stroom op te wekken. Na ruim een uur toch even weer opgeroepen, om te horen dat de brug open heeft gestaan voor me maar dat ik er niet door was gegaan? U zou me toch oproepen? Nee u zou standby blijven. Over de radio de discussie niet aangegaan maar over de

telefoon toch even mijn excuses aangeboden voor het voorbij laten gaan van de open brug, en de vraag gesteld hoe ik dit de volgende keer kon voorkomen. Moet ik dan een uur naar de bruglichtjes gaan zitten staren? Mijnheer wij hebben een attentiesignaal afgegeven. Dat blijkt de meest lullige buma deurbeldingdong te zijn die je je voor kunt stellen. Maar de man is onvermurwbaar en ik duik mijn kooi in met de radio hard. Pas om half zes komt er een beroepsvaartuig langs en kan ik meeliften. Makkum bezocht, opdracht gefotografeerd - die ga ik later bestuderen.

Vervolgens ben ik eigenlijk de gehele dag bezig met het opkruisen van het IJsselmeer naar Enkhuizen. De wind stond de gehele dag overwegend zuid, en daar moest ik ook heen. Mijn boot vaart niet scherp, zeker niet met deze golfslag. Bijna 11 uur na vertrek uit Makkum kom ik aan in Enkhuizen. Ik zit er goed door. Ik ga door de sluis en leg aan op het remmingswerk aan de andere kant, want als ik nu doorvaar heb ik niet genoeg uren rust vandaag. Hier maak ik een stevige maaltijd en kruip met de kom voedsel in de slaapzak; ik val na mijn laatste hap direct in slaap.

Om half een gaat de wekker maar ik zit middenin een droom. Ik spreek de droom in op de memo-recorder zodat ik hem niet vergeet. We schrijven Shanghai in het jaar van de Zeehond. Een bloedmooie spionne van de As van het Kwaad is verwickeld met een geailleerde liaison officer. Zijn vrienden hebben een potje messing schroefjes en stellen voor hier electroliet in te doen, zodat de messing ontzinkt en de oorlogsmachinerie van de As spaak loopt. Dat krijg je met een stalen schip: je droomt van galvanische corrosie. Werktuiglijk trek ik alle laagjes kleding aan die ik in omgekeerde volgorde op de kuipvloer had gedrapeerd, en gooi ik de boot los. De droom gaat direct door. De grote windmolens bezuiden de sluis belichamen de oorlogsmachinerie van de as van het kwaad; als machines uit The War of the Worlds verspreiden ze met hun langswaaiende wieken covid over de planeet. Ik maak een paar klappen totdat ik vrij ben van de ondieptes. Op de plotter tekent zich een gele zigzaglijn af. Onze liaison officer is fervent zeiler en met zijn steampunk boot maakt hij bewust deze zigzags om de kaarsrechte lijnen van de as van het kwaad te doorsnijden en daarmee de wereld te bevrijden van diens grip. Ik teken op de plotter de kruisrakken die ik zou moeten maken. Ik zou pas om 7 uur in Volendam aankomen en daardoor Lelystad niet meer op tijd halen. Maar aan het eind van het eerste rak blijkt het allemaal veel gunstiger uit te pakken, en kan ik een paar rakken verwijderen. Het lijkt alsof ik op het Markermeer scherper kan zeilen dan gisteren op het IJsselmeer. Inderdaad heb ik hier geen last van de vervelende golfslag.

Uiteindelijk heb ik nog slechts een klein klapje nodig om Volendam te bezeilen. Ik ga nog even naar beneden en plotseling word ik wakker. De boot schommelt nog als hij de gehele dag gedaan heeft, maar als ik mijn hoofd uit het luik steek kijk ik naar een huizenrij op een paar bootlengtes afstand. Ik lig aan de grond. Geen dieptealarm, geen klap gehoord. Ik start de motor, vaar achteruit, draai door de wind en met de fok bak, dus eigenlijk bijliggend, vaar ik rustig op een verlichte boei aan. De fok die bak staat geeft helling en dat is nu juist handig. Na de boel opgeschoond te hebben vaar ik onder een verlicht madonnabeeldje door het pittoreske haventje binnen. Nog nooit eerder in Volendam geweest dus ik ben best wel onder de indruk. De cryptische opdracht is lastig te vervullen zonder navraag bij locals te kunnen doen – op dit tijdstip is het stadje uitgestorven. Uiteindelijk duurt het een vol uur voordat ik weer naar buiten vaar. Zeilen-op lukt me nu in een oogwenk. Heerlijk. Ik maak wat ontbijt en loop een mooie snelheid. Het wordt kantjeboord of ik het in de 4 etmalen ga halen. Halverwege het Markermeer check ik de lokatie van de laatste opdracht maar ik heb geen dekking op mijn mobiel. Als ik om kwart voor 10 Lelystad aanloop weet ik al dat ik mijn doeltijd (10:07) niet zal halen. Dan zie ik in de haven een bootje zeilen en check ik opnieuw de lokatie van de laatste opdracht. Het blijkt net achter de Leystadhaven te liggen. Ik zeil er helemaal heen en wil onder zeil aanleggen op een steiger voor de sluis, maar op het laatste nippertje zie ik dat de steiger niet met het land is verbonden. Uiteindelijk de opdracht weer gefotografeerd hebbende, terug op de boot

naar de sluis gezeild, geschut samen met een joekel van een bulk carrier, en uiteindelijk 1 uur 36 minuten te laat aangekomen in de Flevo Marina.

Maar wel voldaan. Erg voldaan.